

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Ing. P. B., MBA**, . proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2014, čj. 42000/003194/14/010/NT, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2014, čj. 2 Ad 22/2014 - 9,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2014, čj. 2 Ad 22/2014 – 9, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1) Ve výroku označeným usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla odmítnuta žaloba podaná žalobcem proti rozhodnutí žalované (dále jen „stěžovatelka“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 2. 2014. Rozhodnutí se týkalo povinnosti žalobce uhradit regresní náhradu ve výši 395 728 Kč podle § 126 odst. 1 a 4 zákona č. 187/2006 Sb. (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“). Městský soud dospěl s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, čj. 4 Ads 100/2013 – 26, k závěru, že rozhodnutí ve věci nároku na regresní náhradu je rozhodnutím správního orgánu ve věci soukromoprávní ve smyslu § 7 odst. 2 o. s. ř. Na základě tohoto názoru žalobu odmítl a odkázal žalobce na možnost podat žalobu u věcně a místně příslušného soudu rozhodujícího v soukromoprávním řízení.

2) Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, ve které namítla nezákonnost pro nesprávné posouzení právní otázky a nezákonné odmítnutí návrhu. Stěžovatelka se neztotožnila se závěrem městského soudu, dle něhož je rozhodnutí o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu za vyplacenou dávku nemocenského pojištění rozhodnutím vydaným v soukromoprávní věci. V textu kasační stížnosti rozvedla důvody svědčící pro opačný

názor. Poukázala též na další řízení vedené v totožné věci žalobce Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 7 Ads 165/2014. Zvláštní senát Nejvyššího správního soudu o shodné právní otázce rozhoduje v řízení pod sp. zn. Konf 8/2014, Konf 14/2014 a Konf 23/2014.

3) S ohledem na výše uvedené stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

4) Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Proti usnesení o odmítnutí žaloby lze podat kasační stížnosti pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu (§ 103 písm. e/ s. ř. s.), v rámci tohoto důvodu Nejvyšší správní soud posoudí i ostatní případné námitky nezákonnosti. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody uplatněnými stěžovatelkou v kasační stížnosti, přitom neshledal vadu uvedenou v odstavci 4, k níž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

5) Spornou otázkou v projednávané věci je posouzení, zda rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o uložení povinnosti uhradit regresní náhradu podle § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění má být přezkoumáno ve správním soudnictví či v soukromoprávním řízení dle o. s. ř.

6) Touto otázkou se zabýval zvláštní senát Nejvyššího správního soudu v řízení vedeném o záporném kompetenčním sporu vydat rozhodnutí, jehož účastníky byly Okresní soud v Hradci Králové a Krajský soud v Hradci Králové. V usnesení ze dne 12. 3. 2015, čj. Konf 8/2014 – 25, zvláštní senát podrobně rozvedl záměr zákonodárce, veřejný zájem na výběru regresních náhrad, vzájemné vztahy účastníků náhradového vztahu, odlišnosti náhrad podle zákona o nemocenském pojištění od soukromoprávních náhrad podle jiných právních předpisů a původ nároku ve veřejném právu. Na základě uvedeného dospěl k závěru, že povaha náhradového vztahu podle § 126 zákona o nemocenském pojištění je veřejnoprávní, rozhodnutí o regresní náhradě mají proto přezkoumávat soudy ve správním soudnictví.

7) Tříčlenný senát Nejvyššího správního soudu je citovaným rozhodnutím o pravomoci správních soudů v projednávané věci vázán, proto napadené usnesení městského soudu, které vycházelo z nesprávného předpokladu o přezkumu v soukromoprávním řízení, v souladu s § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto řízení je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

8) Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že nepřípustnost zahájení řízení o kompetenčním sporu ze strany žalované byla vyslovena v rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 19. 2. 2015, čj. Konf 14/2014 – 36.

9) O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu